

ת"פ 27317/07/19 - מדינת ישראל נגד פלוני

בית משפט השלום בנצרת

ת"פ 27317-07-19 מדינת ישראל נ' פלוני

בפני
בעניין: כבוד השופטת רות שפילברג כהן
מדינת ישראל

המאשימה

נגד
פלוני

הנאשם

גזר-דין

כתב אישום ורקע

1. הנאשם הורשע על-פי הודאתו בעובדות כתב האישום בעבירה של **פריצה לבניין שאינו דירה וביצוע גניבה**, לפי סעיף 407(ב) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, ובעבירה של **גניבה**, לפי סעיף 384 לחוק.
2. על-פי כתב האישום, בין התאריכים 4 ל-5 באוקטובר 2016, התפרץ הנאשם למשרד מסעדת "W" שבעפולה, בכך שעבר מעל גדר שהקיפה את המשרד, פתח את חלון ההזזה במשרד, שהיה סגור אך לא נעול, ונכנס דרכו אל המשרד. הנאשם נטל מתוך מגירה במשרד שתי מעטפות שהחילו כסף מזומן בסך 2,000 ₪, ויצא מהמשרד.
3. במסגרת ההליך הופנה הנאשם לבדיקה פסיכיאטרית, ובחוות דעת מיום 13.11.19 צוין כי הוא סובל מהפרעה סכיזואפקטיבית המצויה בהפוגה, וכן מהתמכרות לחומרים ממכרים, אולם נמצא אחראי על מעשיו, כשיר לעמוד לדין. צוין בחווה"ד כי במצבו הנפשי של הנאשם אין אינדיקציה לצורך באשפוז פסיכיאטרי, אך דרושים לו מעקב וטיפול פסיכיאטריים, ומעקב לגבי הימנעות משימוש בחומרים פסיכואקטיביים.

תסקיר שירות המבחן

4. שירות המבחן הסיק כי רמת הסיכון להישנות ביצוע עבירות על-ידי הנאשם נמוכה, צוין כי

הנאשם משתף פעולה עם גורמי הטיפול והמליץ על הטלת צו מבחן למשך שנה, במהלכה ישולב הנאשם בתכנית שיקום הכוללת שיון בדיוור מוגן מותאם, קשר טיפולי קבוע עם עו"ס ומדריך, ומעקב פסיכיאטרי קבוע בקהילה, כמו גם תכנית לשלבו בתעסוקה נתמכת בהתאם למצבו.

בהתאם לתסקיר מיום 28.6.20, הנאשם בן 34, רווק ואב לשני ילדים משתי נשים שונות. כיום, הנאשם מתגורר עם בת זוגו ובתם בת ה-3 בחיפה. הבן הבכור, בן 12, שוהה בפנימייה. מזה שנה הנאשם אינו עובד ומתקיים מקצבת נכות, לדבריו. משנת 2007 מוכר לגורמי בריאות הנפש ומאובחן כחולה בסכיזופרניה. הנאשם מגיע למעקב בקהילה ומשולב במערך "דיוור מוגן" משנת 2013. בנוסף הנאשם סובל ממספר בעיות בריאות שפורטו.

הנאשם ציין כי בגיל 16 החל לעשות שימוש בחומרים ממכרים, חבר לחברה שולית והחל מעורבות בהתנהגות פורצת גבולות. על רקע זה לא היה פנוי ללמידה והפגין קשיי התנהגות במסגרות החינוך. בהיותו בכיתה י"ב חווה אפיזודה דיכאנית וחש התדרדרות במצבו הנפשי. בהיותו בן 19 נפטר אחיו בנסיבות טראגיות והאירוע היווה משבר עבורו ועבור בני משפחתו, ואף הוביל לגירוש ההורים מספר שנים לאחר מכן. ציין כי התחושות בעקבות זאת עשויות להסביר את ההתדרדרות במצבו הנפשי ואת השימוש בחומרים ממכרים.

הנאשם התגייס לצבא במסגרת מקא"מ ושירת, לדבריו, שירות חלקי במשך שנה ו-9 חודשים, אך חווה קשיים בהסתגלות למסגרת הצבאית, הסתבך בעבירות משמעת והוטלו עליו מספר עונשי מאסר, ולאחר מכן הוא שוחרר על רקע אי התאמה. לדברי הנאשם, בתקופת הצבא לא צרך סמים אך צרך אלכוהול.

לאחר שחרורו מהצבא, סבל הנאשם מחוסר יציבות בתחומי המגורים והתעסוקה, לפרקים חזר להתגורר עם אמו ועבד בעבודות מזדמנות.

בשנת 2019 עבד הנאשם ב"שופרסל" אך מזה שנה אינו עובד.

בגיל 21 אובחן הנאשם, כאמור, כסובל מהפרעה סכיזואפקטיבית, ומהתמכרות לסמים ולממריצים (ריטלין), בגין אושפז מספר פעמים בבתי חולים פסיכיאטריים, וכן ביצע מספר ניסיונות אובדניים וחווה מספר אפיזודות פסיכוטיות. לאורך השנים התקשה הנאשם להתמיד במעקב ובטיפול תרופתי פסיכיאטריים, ולהשתלב בתוכניות טיפול.

הנאשם מסר לשירות המבחן כי מגיל 16 עושה שימוש בקנאביס ובאלכוהול, ומגיל 28 החל לעשות שימוש בריטלין, זאת עד לפני שלוש שנים, אז נולדה בתו. לדבריו מאז נולדה אינו עושה עוד שימוש בסמים ובאלכוהול. שתי בדיקות שתן שנערכו לו ע"י שירות המבחן נמצאו נקיות.

משנת 2007 שולב הנאשם במערכים שונים של "דיוור מוגן" אך לא הצליח לשמור על רציפות. משנת 2013 ועד היום משולב במערך "דיון מוגן ענבלים". גורמי הטיפול מסרו כי הנאשם התקשה בתפקוד בסיסי ובניהול משק

בית עצמאי והוא נדרש לדרבון וליווי אינטנסיביים, וכי ניסיון לשלבו בתכנית גמילה לא צלח. שילובו של הנאשם במסגרת לא היה עקבי ורציף, אך צוין כי בשנתיים האחרונות, חל שיפור במצבו, לצד שיפור ביכולתו להיתרם מטיפול, בשיתוף הפעולה מצדו והבעת מוטיבציה לשינוי. צוין כי העבודה הטיפולית איטית והדרגתית, והיא נעשית בתכנית טיפולית הכוללת קשר אישי עם מדריך, פגישות פרטניות עם עו"ס והעמדת איש קשר למצבי מצוקה. צוות הטיפול שולל כי הנאשם צורך סמים ואלכוהול כיום, בהתאם למצבו ולדיווחים מצד בת זוגו.

שירות המבחן קיים שיחה עם בת זוגו של הנאשם, אף היא משולבת במערך השיקום כפגועת נפש. לדבריה, נטל הטיפול בבתם, במשק הבית והמעקב אחר מצבו הרפואי והנפשי של הנאשם, מוטל עליה, והיא מסרה שהיא דואגת כי הנאשם יקפיד על נטילת התרופות ועל המעקב הסדיר. בת הזוג ביטאה ביקורת וכעס על התנהלותו של הנאשם בעבירה, כמו גם גילתה גם הבנה למניעיו והביעה רצון לסייע לו. שירות המבחן התרשם כי מדובר באישה בעלת כוחות המגלה, אמפטיה והבנה למצבו של הנאשם, וכי מתקיימת בין השניים מערכת יחסים משמעותית התורמת לשיפור מצבו.

באשר לקשר עם בנו הבכור מסר הנאשם כי הבן שוהה בפנימייה, הקשר שלו עמו טוב אך בעיקר טלפוני. לגבי בתו, מסר כי הקשר תקין, הוא משתדל לסייע בטיפול בה, אך קשייו הפיזיים והנפשיים מגבילים את תפקודו. את הקשר עם בת הזוג תיאר הנאשם באופן מיטיב ומכיל.

צוין בתסקיר כי לחובת הנאשם שתי הרשעות קודמות משנת 2004, בעבירות איומים והתנהגות פרועה במקום ציבורי, אך מאז לא היה מעורב בביצוע עבירות נוספות.

הנאשם הודה בעבירות המיוחסות לו והביע חרטה. הוא מסר כי בשעת ביצוע העבירה היה תחת השפעת ריטלין, וכן תחת לחץ כלכלי לקראת לידת בתו, ומסר כי פעל מתוך מצוקה רגשית וייאוש לאחר שלא הצליח לגייס כסף מחבריו. שירות המבחן מסר שהנאשם מגלה אחריות למעשיו, אך קיים קושי להתרשם מהבעת אמפטיה ומהפנמה של השלכות מעשיו.

שירות המבחן התרשם כי הנאשם מתמודד עם קשיים משמעותיים בכל תחומי חייו מגיל צעיר. הנאשם התקשה בעבר לגלות יציבות בתהליכים טיפוליים, אך חל שיפור משמעותי בשיתוף הפעולה שלו בתכנית הטיפול בשנתיים האחרונות והוא מצליח לבסס שגרת חיים נורמטיבית, ומביע מוטיבציה לעריכת שינוי בחייו. כן מדיווחי גורמי הטיפול ובני הזוג עולה כי הוא נמנע משימוש בחומרים ממכרים בשנים האחרונות.

שירות המבחן העריך את הסיכון להישנות ביצוע עבירות כנמוך, יחד עם הצורך בהמשך מעורבות שירות המבחן כגורם מפקח אחר שיתוף הפעולה של הנאשם עם גורמי הטיפול.

כאמור - הומלץ על הטלת צו מבחן למשך שנה .

טיעוני הצדדים לעונש

5. ביום 7.7.20 טענו הצדדים לעונש בפניי בעל-פה.

6. טיעוני ב"כ המאשימה

ב"כ המאשימה טענה כי מתחם העונש ההולם נע בין 6 חודשי מאסר שיכול וירוצו בעבודות שירות ובין 12 חודשי מאסר בפועל, ועתרה להטיל על הנאשם עונש של עבודות שירות ברף האמצעי לתקופה של 6-7 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות, לצד צו מבחן וענישה נלווית. נטען, כי מעשי הנאשם פגעו בערכים מוגנים של שלום הציבור וביטחונו, והגנה על קניינו של הפרט, לאחר שפרץ לבית עסק וגרם לנזק במעשיו, והסכום אותו גנב בסך 2,000 ₪ לא הוחזר.

באשר לנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות נטען כי אינן מצדיקות סטייה ממתחם העונש ההולם לו טענה המאשימה, וכי בעתירת המאשימה לעונש הובאו בחשבון הנסיבות הרלוונטיות כפי שהובאו בתסקיר שירות המבחן.

7. טיעוני ב"כ הנאשם

ב"כ הנאשם טען כי מתחם העונש ההולם נע בין מאסר על-תנאי ועד ל-6 חודשי מאסר, וביקש להטיל על הנאשם עונש של מאסר על-תנאי בלבד בצירוף צו מבחן תוך אימוץ המלצות תסקיר שירות המבחן, אף אם ייקבע שמדובר בסטייה ממתחם העונש ההולם משיקולי שיקום. ב"כ הנאשם ציין, באשר לנסיבות ביצוע העבירות, כי הפריצה נעשתה לבית עסק ולא לבית מגורים, וכי העבירה בוצעה לפני כשלוש שנים וכתב האישום הוגש בשיהוי ניכר.

באשר לנסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירות, טען הסנגור כי יש להביא בחשבון את מבנה אישיותו של הנאשם, נסיבותיו הייחודיות, ואת הליכי השיקום שעבר הנאשם מאז ביצוע העבירות במהלכם השתלב במערך טיפולי הכולל ליווי ומעקב של גורמי הטיפול.

8. דברי הנאשם

הנאשם הביע צער על מעשיו והבטיח שלא לשוב עליהם.

דין והכרעה

מתחם העונש ההולם

9. עבירות הרכוש בכלל ועבירת ההתפרצות בפרט, הן עבירות חמורות שפוגעת בקניינו ורכושו של הפרט. בנוסף, עבירת ההתפרצות טומנת בחובה פוטנציאל של הסלמה להתפתחות אלימה במפגש שבין הדיירים לפורץ או עם עוברי אורח תמימים שעלולים לעבור במקום. לפיכך פוגעת עבירת ההתפרצות גם

בשלום הציבור ובבטחוננו.

בעסקו של אדם, פוגעות עבירות ההתפרצות והגניבה בקניין ובחיי מסחר תקינים. העונש הקבוע בצד עבירת ההתפרצות מעיד על החומרה המיוחדת לביצועה - 7 שנות מאסר.

לעניין זה, יפים הדברים שנאמרו על ידי כב' השופט ג'ובראן ברע"פ 244/10 מיום נ' מדינת ישראל (25.1.10):

"בית משפט זה חזר והזהיר והתריע פעמים רבות, כי תינקט גישה מחמירה בענישה על עבירות רכוש בכלל ועל עבירות ההתפרצות לבתים בפרט, גישה אשר תציב הגנה משמעותית ויעילה יותר לביטחונם של אזרחים תמימים, ואשר תעניק את המשקל הראוי גם למחיר הנפשי והצער שמוסבים להם בשל החדירה לפרטיותם..."

נסיבות הקשורות בביצוע העבירות

10. כתב האישום מתאר אירוע יחיד, של התפרצות למשרד בית עסק - מסעדה - בשעת לילה, דרך חלון המשרד שהיה סגור אך לא נעול, ונטילת סכום במזומן בסך ₪ 2,000 מתוכו.

מדובר באירוע יחיד שלא נוספו לו נסיבות מחמירות או עבירות נוספות. המעשים בוצעו בלא תחכום מיוחד, ללא הצטיידות בכלים, מבלי שנגרם היזק לרכוש, אף ללא חבירה לאחרים.

הנאשם היה אחראי למעשיו באופן מלא ובלעדי, בהתאם לחוות-הדעת הפסיכיאטרית שהונחה לפניו.

התפרצות לבית עסק ריק בשעת לילה שונה היא מהתפרצות לבית מגורים הכרוכה בתעוזה ובסיכון להיתקל בבני הבית. העבירה כאן נופלת בחומרתה מהתפרצות למגורים שכן אין היא כרוכה בפגיעה בפרטיות ובתחושת הבטחון של אדם בביתו.

בהתאם לדברים שציין הנאשם בשירות המבחן, הוא פעל בביצוע העבירות מתוך מצוקה כלכלית ונפשית, בתקופה שטרם לידת בתו הקטנה, ולאחר שלא הצליח לגייס כספים מחבריו. כן טען הנאשם בשירות המבחן כי פעל תחת השפעת ריטלין.

באשר לנזק - על אף שלא הובאו נתונים קונקרטיים, ניתן לקבוע כי מדובר בנזק שאינו מסתכם אך באותו הכסף שנגנב (₪ 2000), וכי אינהרנטית קיימים נזקים נוספים, של עוגמת נפש, פגיעה בתחושת הבטחון, ואי נוחות, שהנם נחלתו המצערת של מי שנפל קורבן להתפרצות וגניבה.

11. מדיניות הענישה הנוהגת

בחינת מדיניות הענישה הנוהגת בעבירות של התפרצות, מעלה ענישה במנעד רחב כפי שיפורט להלן, החל ממאסר בפועל לריצוי בדרך של עבודות שרות על נאשמים נעדרי עבר פלילי ו/או כאלה שעברו או עוברים הליך שיקומי, ועד מאסרים ממושכים מאחורי סורג ובריא לנאשמים בעלי עבר פלילי.

ב"כ המאשימה הפנתה לפסקי הדין הבאים:

א. רע"פ 5552/10 **דוד ברכה נ' מדינת ישראל** (25.7.2010) - המבקש הורשע, יחד עם אחר, בעבירות של פריצה לבנין שאינו דירה וביצוע גניבה בצוותא, לאחר שהתפרצו למפעל וגנבו ממנו ברזל בשווי 10,500 ₪, והעמיסו אותו על מכוניתו של המבקש, ולאחר מכן התפרצו למפעל נוסף, ממנו גנבו נירוסטה בשווי של 7,300 ₪. בית-משפט השלום גזר עליו 18 חודשי מאסר בפועל ו-12 חודשי מאסר על-תנאי, זאת בניגוד להמלצה שיקומית של שירות המבחן. בית המשפט המחוזי העמיד את רכיב המאסר בפועל על **13 חודשי מאסר**. בקשת רשות ערעור לעליון נדחתה.

ב. רע"פ 5519/10 **דניס וינוקור נ' מדינת ישראל** (14.9.2010) - המבקש הורשע יחד עם שני אחרים בעבירות של פריצה לבנין שאינו דירה וביצוע גניבה, לאחר שפרצו להיכל התרבות בנהריה, גנבו טלוויזיה, צרור מפתחות של המקום ושני מכשירי דיסק און קי. כן פרצו לבית ספר בכוונה לגנוב אך הניסיון סוכל בעקבות אזעקה שהופעלה.

המבקש נמצא כשיר לעמוד לדין אך הופנה לוועדת אבחון ונמצא כי תפקודו השכלי גבולי וכי הוא סובל מהפרעת אישיות ולפיכך הומלץ לקבוע אחריות פלילית חלקית.

לאחר שהורשע המבקש, הוזמנה חוות-דעת נוספת מוועדת האבחון באשר לדרכי הטיפול האפשריות, ובית-המשפט גזר את דינו ל-100 ימי מאסר בניכוי ימי מעצרו, בנוסף לדרכי הטיפול עליהן הומלץ.

בית-המשפט המחוזי קיבל את ערעור המדינה על קולת העונש ואת הטענה כי בית-משפט קמא לא היה מוסמך להטיל על הנאשם דרכי טיפול בנוסף לעונש, והעמיד את עונשו של המבקש על **תשעה חודשי מאסר בפועל, בניכוי ימי המעצר, ו-12 חודשי מאסר על-תנאי**. נקבע כי ההתחשבות בלקות השכלית של הנאשם הנה בקביעת משך המעצר ולא בעצם הטלת העונש.

בקשת רשות ערעור לעליון נדחתה.

ג. רע"פ 8114/10 **אבו חדיד נ' מדינת ישראל** (7.11.2010), המבקש הורשע בעבירה של פריצה לבנין שאינו דירה וגניבה ממנו. למבקש היה עבר פלילי, מתוכו בעבירות רכוש, ולא ניתנה

בעניינו המלצה טיפולית, אולם בשל הודאתו וחלוף הזמן מאז עבירת הרכוש האחרונה שביצע, הוטלו עליו מאסר על-תנאי והתחייבות. ערעור המדינה על קולת העונש התקבל, ועונשו של המבקש הועמד על **שבעה חודשי מאסר בפועל**, בצירוף למאסר על-תנאי והתחייבות שנקבעו. בית-המשפט העליון דחה את בקשת רשות הערעור, בקבעו:

"במקרה דנא בצדק התערב בית המשפט המחוזי בענישה. ברי, כי בגזירת עונשו של נאשם יש ליתן משקל לנסיבותיו האישיות (שבמקרה דנא לא נעלמו מעיני בית המשפט המחוזי) ברם, עם זאת יש ליתן משקל לאינטרס הציבורי, אשר על פניו לא זכה לביטויי ההולם בגזר דינו של בית משפט השלום. עברו הפלילי של המבקש מזה והצורך להרתיע ולשדר מסר של חומרה בעבירות רכוש, הפוגעות בקניין הזולת 'אשר לא עמלת בו ולא גדלתו' (יונה ד', י'). על היורד לרכוש הזולת, לא כל שכן בהיותו בעל עבר פלילי, לדעת כי הוא עלול להיות צפוי למאסר מאחורי סורג ובריח."

ד. ת"פ (פ"ת) 13469-06-13 **מדינת ישראל נ' איגור לשצינסקי** (10.4.14), הנאשם הורשע בעבירה של התפרצות לבנין שאינו דירה וביצוע גניבה, לאחר שנכנס יחד עם אחר לבנין דרך חדר המדרגות, פרצו את דלת הכניסה למשרדי חברה כאשר במקום שהו עובדים, ונטלו מהמקום רכוש הכולל מחשב נייד, מכשירי טלפון סלולאריים רבים ומטענים, ורכוש נוסף אשר נתפס והוחזר לבעליו. לנאשם עבר פלילי משמעותי והוא ריצה בעבר מספר עונשי מאסר בפועל. שירות המבחן המליץ על שילובו בטיפול לגמילה מהתמכרות לסמים, ובתוך כך להימנע מהטלת מאסר בפועל על-מנת שלא לגדוע את ההליך הטיפולי בו החל, והומלץ לכל היותר להטיל עליו מאסר בעבודות שירות לצד צו המבחן. על שותפו לביצוע העבירות, שחלקו היה דומיננטי יותר, הוטלו 12 חודשי מאסר בפועל. **הוטלו 8 חודשי מאסר בפועל ומאסרים על-תנאי**, תוך דחיית המלצת שירות המבחן.

ה. ת"פ (קריות) 62315-05-18 **מדינת ישראל נ' ג'ונתן ז'ילצוב** (22.7.18, לא פורסם) - הנאשם הורשע בעבירה של פריצה לבנין שאינו דירה וגניבה, הגיע יחד עם שותפתו לעבירות לפיצוציה בנהריה במטרה לבצע גניבה. הנאשם התפרץ לפיצוציה באמצעות חפץ חד, ונטל 400 קופסאות סיגריות בשווי של כ-14,000 ₪. מאוחר יותר באותו היום נתפס הנאשם בעכו שבתיקו 170 קופסאות סיגריות וכן כלי פריצה ושנים. לחובתו עמד עונש מאסר על-תנאי. **הוטלו 8 חודשי מאסר בפועל, עונש המאסר על-תנאי בן 12 החודשים הופעל כן ש-10 חודשים מתוכו יופעלו במצטבר, מאסרים על-תנאי, קנס כספי ופיצוי.**

12. ב"כ הנאשם לא הפנה לפסיקה לעניין מדיניות הענישה הנוהגת.

ניתן לעיין בנוסף בפסקי-הדין הבאים:

- א. עפ"ג (חי') 19154-01-15 **מדינת ישראל נ' סוויל** (11.3.15), נקבע כי **מתחם ענישה הנע בין 6 חודשי עבודות שירות ל-12 חודשי מאסר בפועל, בצירוף מאסר על-תנאי מרתיע, קנס ופיצוי**, הוא מתחם הולם בעבירות של הסגת גבול, גניבה והתפרצות למקום מגורים, ולאור הפסיקה הנוהגת.
- ב. עפ"ג (מרכז) 30269-08-13 **מדינת ישראל נ' סלח** (17.12.13), דובר באירוע פריצה יחיד שאינו ברף חומרה גבוה, שגרם לאי סדר אך לא בוצעה גניבה לבסוף. המשיב היה חייל בן 19, ללא עבר פלילי. בית-משפט השלום קבע **מתחם ענישה הנע בין מאסר על-תנאי לבין 16 חודשי מאסר בפועל, והטיל על המשיב 6 חודשי מאסר על-תנאי וצו מבחן**. בית-המשפט המחוזי דחה את ערעור המדינה בקבעו כי אינטרס הציבור ואינטרס המשיב חד הם, וכי יש עניין לציבור בשיקום מוצלח של המשיב.
- ג. רע"פ 3063/11 **אפרים כהן נ' מדינת ישראל** (17.4.11), המבקש, בעל עבר פלילי כבד, הורשע בעבירות התפרצות למקום מגורים בכוונה לבצע עבירה, ניסיון גניבה, החזקת מכשירי פריצה והפרעה לשוטרים במילוי תפקידו. בית המשפט השלום גזר עליו 18 חודשי מאסר על תנאי, צו מבחן, של"צ ופיצוי כשהוא נותן משקל מכריע לשיקומו של המבקש. **בית המחוזי החמיר בעונשו והשית עליו 24 חודשי מאסר לריצוי בפועל**. בקשת רשות ערעור נדחתה.
- ד. רע"פ 7683/13 **דויד פרלמן נ' מדינת ישראל** (23.2.14), המבקש הודה והורשע בשני כתבי אישום. כתב האישום הראשון ייחס לו שתי עבירות של התפרצות למקום מגורים וגניבה, וכתב האישום השני ייחס לו עבירות התפרצות למקום מגורים, גניבה ושתי עבירות של הפרת הראה חוקית, **בית המשפט השלום גזר עליו 18 חודשי מאסר לריצוי בפועל, מאסר על תנאי ופיצוי**. ערעור ובקשת רשות ערעור נדחו.
- ה. רע"פ 659/13 **רפאל אביכזר נ' מדינת ישראל** (28.1.13), המבקש הודה והורשע בעבירות של התפרצות למקום מגורים, גניבה, היזק לרכוש במזיד, והתנגדות למעצר. **בית המשפט גזר עליו 14 חודשי מאסר לריצוי בפועל, מאסר על תנאי, קנס ופיצוי**. ערעורו לבית המשפט המחוזי נדחה, ובקשת רשות הערעור לבית המשפט העליון נדחתה אף היא.
- ו. רע"פ 8637/14 **וואליד עבאסי נ' מדינת ישראל** (13.1.15), המבקש, צעיר נעדר עבר פלילי, הודה והורשע ב-2 עבירות של התפרצות לבית מגורים בכוונה לבצע גניבה וב-2 עבירות גניבה. בית משפט השלום גזר עליו 16 חודשי מאסר לריצוי בפועל. **בית המשפט המחוזי הקל בעונשו של המבקש והעמיד את עונש המאסר בפועל על 12 חודשים**. בקשת רשות הערעור לבית המשפט העליון נדחתה.

ז. רע"פ 2180/14 ספיר שמואלי נ' מדינת ישראל (24.4.14), המבקש הודה והורשע בעבירות של התפרצות למקום מגורים וגניבה בהיותו בן 18. בית המשפט השלום ביטל את הרשעתו וגזר עליו של"צ בהיקף של 360 שעות וצו מבחן לשנה. **בית המשפט המחוזי הרשיע את המבקש והותיר את יתר רכיבי גזר הדין על כנם.**

ח. עפ"ג (י-ם) 1369-02-14 **עלי חושיה נגד מדינת ישראל** (19.5.14), נדחה ערעורו של מערער נעדר עבר פלילי שהורשע בעבירת של התפרצות לדירת מגורים וגניבה. **בית המשפט השלום גזר עליו 12 חודשי מאסר לריצוי בפועל ו-4 חודשי מאסר על תנאי.** הערעור נדחה.

13. **לאור האמור לעיל, ובנסיבותיו של המקרה שפניי, אני קובעת כי מתחם העונש ההולם לאירוע יחיד של התפרצות וגניבה ללא סממנים מחמירים מיוחדים, הוא בין מספר חודשי מאסר שיכול וירוצו, בנסיבות המתאימות, בעבודות שירות, ובין 12 חודשי מאסר בפועל.**

גזירת עונשו של הנאשם בתוך מתחם העונש ההולם

14. הנאשם, בן 35, המצוי בקשר זוגי ואב לשני ילדים - הודה במעשים, אף מבלי להיזקק להסדר טיעון, נטל אחריות למעשיו וחסך זמן ציבורי.

לנאשם עבר פלילי הכולל שתי הרשעות קודמות, האחת משנת 2005 בעבירת איומים והשנייה משנת 2006 בעבירה של התנהגות פרועה במקום ציבורי. מאז ועד לעבירה הנדונה, לא הסתבך בביצוע עבירות משך השנים, ואין לראות בעברו משום עבר מכביד.

העבירה דן בוצעה באוקטובר 2016, ומאז ועד היום לא נפתחו נגד הנאשם תיקים נוספים.

כתב האישום בתיק זה הוגש לאחר כמעט שלוש שנים מעת ביצוע העבירה ואף נתון זה יש להביא בחשבון בשעת גזירת עונשו של הנאשם.

נסיבותיו של הנאשם קשות וכאובות, והוא מתמודד עם מגבלות לא מבוטלות.

הנאשם סובל מסכיזופרניה ומהתמכרות לחומרים פסיכו אקטיביים ובהם ריטלין.

לאורך השנים התקשה הנאשם בשמירה על רצף טיפולי ומעקב. לעומת זאת, תסקיר שירות המבחן תיאר כי בשנתיים האחרונות חל שיפור משמעותי בשיתוף הפעולה של הנאשם עם גורמי הטיפול, והובא רושם כי הנאשם התייצב בשגרת חיים חיובית. הנאשם דיווח כי הפסיק את השימוש באלכוהול ובסמים, מיוזמתו, בדיקות שתן שמסר נמצאו נקיות, כך שדיווחיו אוששו על-ידי בת זוגו ועל גורמי הטיפול. ניכר כי הנאשם מקפיד, בסיוע בת זוגו, על מעקב נפשי סדיר, על נטילת תרופות, ועל הגעה קבועה לגורמי טיפול בקהילה שמסייעים לו באימוץ אורח חיים מתפקד ותקין.

תסקיר שירות המבחן פירט נסיבות חיים מורכבות, והתמודדות משמעותית של הנאשם עם היבטים שונים בחייו, המצריכה ממנו לגייס כוחות ניכרים לשם תפקוד בסיסי.

הנאשם אינו עובד מזה שנה ונתמך בקצבה, ושילובו בעבודה הוא חלק ממטרות הטיפול שהוגדרו עבורו בקהילה המוגנת בה משולב.

המלצתו הסופית של שירות המבחן הנה שיקומית-טיפולית. שירות המבחן ציין כי התקדמותו של הנאשם במסלול הטיפולי איטית אמנם, אך הנאשם מביע מוטיבציה ורצון לשינוי דרכיו, ורמת הסיכון להישנות עבירות הוערכה כנמוכה.

15. החלטתי כי נכון יהיה במקרה זה לסטות ממתחם העונש משיקולי שיקום ולאמץ כלשונה את המלצתו של שירות המבחן. שוכנעתי כי בהווה מצוי הנאשם בשגרה חיובית, בפן המשפחתי, בפן הטיפולי, ובפן התפקודי, וכי לא מדובר בעניין של מה בכך, אלא בכיוון חיובי ואופטימי, אשר יש לעשות ככל הניתן כדי לשמר ולטפחו. לדיונים בתיק זה התייצב הנאשם מלווה במדריך מטעם המסגרת בה הוא שוהה, הדואגת לו ומעניקה לו ליווי מיטיב. מדובר בנאשם ללא עבר פלילי משמעותי, ובאירוע יחיד של התפרצות שלא בוצע בתחום ובתכנון מוקדם או בחבירה לאחרים. בהתחשב בחלופי הזמן מעת ביצוע העבירה, סבורה אני כי הטלת עונש מאסר, גם כזה לריצוי בעבודות שירות המצוי ברף התחתון של מתחם העונש ההולם אותו קבעתי, עלול לפגוע פגיעה קשה בנאשם, במשפחתו ובשגרה החיובית שפיתח בסיוע גורמי טיפול. מצבו הנפשי והתפקודי של הנאשם, והסיכון בגדיעה של מאמצי השיקום הרבים אותם הוא עורך בעת האחרונה, בסיועה של בת זוגו - כל אלה מצדיקים גישה מקילה ומשקמת. הטלת עונש מאסר תפגע בסיכויי השיקום של הנאשם, ובמובן זה אינה עולה בקנה אחד עם האינטרס הציבורי, הכולל גם שיקולים טיפוליים ושיקומיים. האפיק השיקומי לגבי הנאשם יש בו להפחית משמעותית סיכון להישנות עבירות מצדו. שוכנעתי כי קיים סיכוי של ממש שהנאשם ישתקם, וכי ישנה הצדקה לסטות ממתחם העונש ההולם משיקולי שיקום, בהתאם לסעיף 40ד(א) לחוק העונשין.

16. בקביעת גובה הפיצוי לנפגע העבירה, אתחשב במצבו הכלכלי הדחוק של הנאשם.

סוף דבר

17. **לאור האמור לעיל אני מטילה על הנאשם את העונשים הבאים, תוך סטייה ממתחם העונש ההולם:**

א. צו מבחן למשך 12 חודשים במהלכם יעמוד הנאשם נתון בפיקוח שירות המבחן, ויבצע את כל אשר יוטל עליו.

בית המשפט מסביר לנאשם כי במידה ולא ימלא אחר צו זה או יעבור עבירה נוספת יהיה צפוי לעונש על העבירה בגינה הוצא הצו ובית-המשפט יוכל לגזור את דינו מחדש.

ב. 4 חודשי מאסר על-תנאי, הנאשם יישא עונש זה אם יעבור במהלך תקופה של 3 שנים מהיום, כל עבירת רכוש מסוג פשע.

ג. הנאשם יחתום על התחייבות כספית בסך 2,000 ₪, להימנע מכל עבירת רכוש במהלך תקופה של 3 שנים מהיום.

ד. הנאשם ישלם לנפגע העבירה, בעלי מסעדת W ברח' הנשיא בעפולה, פיצוי בסך של 2,000 ₪. סכום הפיצוי ישולם ב- 8 תשלומים שווים ורצופים החל מיום 10.9.20 ובכל 10 בחודש העוקב אחריו. אי תשלום אחד התשלומים במועדו יביא לפירעון מיידי ומלא של יתרת הסכום לתשלום.

ב"כ המאשימה תגיש למזכירות בית-המשפט את פרטי המפוצה בהקדם, לצורך העברת סכומי הפיצוי.

זכות ערעור תוך 45 יום מהיום לבית המשפט המחוזי.

ניתן היום, ט"ז אב תש"פ, 06 אוגוסט 2020, בנוכחות הצדדים.

הנאשם: אני מבין ומתחייב לא לעבור עבירות רכוש במשך 3 שנים, אחרת אחויב בתשלום של 2,000 ₪.